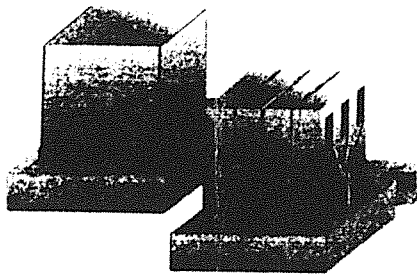

בס"ד

ליקוט דיני ומנהגי תפילין

תשורה

לכבוד חגיגת הבר מצוה של
מנחם מענדל שי' אלטיין

י"א אייר, תהא זו שנת ניסים ונפלאות

נלקט ע"י יוסף יצחק שי' אלטיין

יחי אדוננו מורנו ורבנו מלך המשיח לעולם ועד

אלסיין-פייסטלר

RABBI MENACHEM M. SCHNEBERSON

Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.

Hyacinth 3-9250

תורת מנחם מנדל שניאורסאהן

ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי

ברוקלין ג. י.

כה"ה, ס"ה חשי"ה

ברוקליין

הרה"ה אי"א נו"ג פלאכטן פלאכט
שמיס פוה' ישראל מאיר שי'

שלוס וברכה!

בפענה לכחכו עט הפ"ג המוסמך נו.כו כוח אודות העניין
דלימודי חול, ולכחוב עד"ז להמנהל וכו',

והנה מוכן שאין זה הדרך, כייון שזהו עניינו של כאו"א, ולא

ענין של המוסד שישי לו שאוסער כזה, והדרך הוא עניינו של כאו"א מפתורים
הרואים כמובנים האמיתיים של ילדיהם שיחיון שעליהם לקיים הוראת חז"ל ור"ז"ל
דספי ליי' כחורא, ואם הודיעונו דמקום שללאול ירקא ליעול כשרא, עגיב"ח
שגם ירקא אין זה ועוד להיפר, וכמבואר מהל' ח"ה לרבנן חזקו כמניא ועוד,
בנר"ד

כנ"ל"ו"ש שאמרו לו, שצריך לדעת איך לשאול וכו' = אמה שאין לשאול
עד"ז כלי' הדרך פשוט בהלכות ח"ה, כמניא וכפ"ס.

ולתודעתו ממצב זוגתו חתי', והשי"ח ימלא ימי הריינה כשורה
ובנקל וחלד זח"ק בעתה וכזמנה כשורה ונקל.

בכרכה לכשו"ס

בשאלתו כיון שסיים חו"א ולקו"ח סדר לימודו סמורת זה - ילמד עוה"ס
תו"ל, ובטח יראה תוספה בהכנה וכו'.

צ"ו

עוד יאמרו איש אל אחיו באו ונשירה לה'

א שִׁירוּ לַיְי שִׁיר תְּדַשׁ, שִׁירוּ לַיְי כָּל הָאָרֶץ:
ב שִׁירוּ לַיְי בְּרָכוּ שְׁמוֹ, בְּשָׂרוּ מִיּוֹם לְיוֹם
יְשׁוּעָתוֹ: ג סִפְרוּ בַגּוֹיִם כְּבוֹדוֹ, בְּכָל
הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו: ד כִּי גָדוֹל יְי וּמְהֻלָּל
מְאֹד, נוֹרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים: ה כִּי | כָּל
אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים, | וַיְי שָׁמַיִם עָשָׂה:
ו הוֹד וְהִדָּר לְפָנָיו, עֲז וְתַפְאֶרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ:
ז הָבוּ לַיְי מְשֻׁפְחוֹת עַמִּים, הָבוּ לַיְי כְּבוֹד
וְעֹז: ח הָבוּ לַיְי כְּבוֹד שְׁמוֹ, שְׂאוּ מִנְחָה
וּבְאוּ לְתַצְרוֹתָיו: ט הַשְׁתַּחֲוּוּ לַיְי בְּהַדְרַת
קִדְשׁ, חִילוֹ מִפְּנֵי כָּל הָאָרֶץ: י אָמְרוּ
בַגּוֹיִם | יְי מֶלֶךְ, אֵף תִּכּוֹן תִּבֵּל בִּל תִּמּוּט,
יְדִין עַמִּים בְּמִישְׁרִים: יא יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם
וְתִגַּל הָאָרֶץ, יִרְעֵם הַיָּם וּמְלֵאוּ: יב יַעֲלֹז
שְׂדֵי וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ, אֲז יִרְנְנוּ כָּל עֲצֵי יַעַר:
יג לְפָנֵי יְי כִּי בָא כִּי בָא לְשַׁפֵּט הָאָרֶץ,
יִשְׁפֹּט תִּבֵּל בְּצַדִּיק, וְעַמִּים בְּאִמוֹנָתוֹ:

בס"ד, ב' אייר, תפארת שבתפארת, ה'תשנ"ז

בתור הקדמה הנני מביא הקדמת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח
לקובץ ליקוטי דינים שנערך ע"י הרב מ"ז הלוי שי' גרינגלאז,
ונדפס ע"י קה"ת בשנת תשי"א.

הקדמת כ"ק אדמו"ר שליט"א

ב"ה

מיט פערגרינגען האָב איך, זייער ציילט, אָנגענומען די הצעה
פון הרה"ח הו"ח אי"א גר"מ וכו' מו"ח מנחם זאב שי' הלוי,
אז ער זאל צוזאַמענשטעלען א קובץ פון דינים און מנהגים,
וועלכע זיינען נוגע אין טאָג טעגליכען לעבען, אָבער,
אויף וועלכע מען לייגט ניט גענוג אַכט, מאָנכע מענשען
ווייל זיי ווייסען ניט די האַרבקייט פון די דינים ומנהגים,
און אַנדערע ווייל זיי ווייסען בכלל ניט פון זיי.

און מיט גרויס צופרידענהייט פון ערשיינען פון ערשטען
קובץ, שרייב איך די פאַר שורות בתור בעגריסונג וברכה,
א ברכה, אז דברים היוצאים מן הלב פון הרה"ח המקבץ
ווערן, זאל אין זיי מקויים ווערן די הבטחה' או נכנסים אל
הלב פון די צו וועלכע דער קובץ וועט דערגיין, אז זיי
זאלען עס אַראָפֿ־בריינגען אין א בפועל ממש, מקיים זיין
די דינים ומנהגים, כל אחד לפי ענינו, בקום ועשה און
שב ואל תעשה.

וואָס זיכער וועט דערצו מיטהעלפען, און אין גאָר
א גרויסער מאָס, די צוגעפאַסטע אויסצוגען פון שיחות כ"ק
מו"ח אדמו"ר זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע, פון זיינע בריף וכו',
וואָס הרה"ח המקבץ האָט מצרף געווען.

• • •

בכמה מקומות האָט מען אונז אָנגעוויזען אויף וויפיל
עס איז וויכטיג די זהירות אין די ענינים, וואָס ווערען פֿון
פיעלע מענשען בעטראַכט אַלס לייכטע זאַכען. מען האָט

(1) ראה ספר הישר לר"ת שער יג הובא בשליה ש' האוהיות
אות למיד.

אונז מזהיר געווען אז דאס קען בריינגען צו ח"ו, לגמרי אראפ פון וועג: (°) הוי מושכי העון בחבלי השוא. דדש בי בעקבא ולא חייש עלי, ולבתר אתחקף ואתעביד כעבות העגלה, ואתחקף ההוא חטאה ואסטי לי' בהאי עלמא ובעלמא דאתי. מען האט אונז געווארענט² וועגען דער שטראף: למה אירא בימי רע (דערפאר וואס) עון עקבי, מצות קלות שאין בני אדם משגיחין בהן אלא משליכין אותן תחת עקביהן, יסובני. מען האט אבער אויך אונז מבטיח געווען וועגען דער גרויסקייט פון דעם שר:

והי' עקב תשמעון, אם המצות קלות שאדם דש בעקביו, תשמרון, ושמר הוי' אלקיך לך את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבותיך ואהבך וברכך והרבך וגו'.

מנחם שניאורסאהן

אור ליוס הרביעי פ' והי' עקב תשמרון,
עשרים במנחם אב, ה'תש"א, ברוקלין, נ. י.

- (2) וזה מקץ קצט, רע"א. וראה אגרת התשובה ס"ו.
- (3) תנחומא ר"ם עקב. וראה לקו"ת דרושים לר"ה סב, ד.
- (4) פרש"י ר"ם עקב. וראה תוי"א ויצא כג, ג.
- (5) אין והי' אלא שמחה (ב"ר פמ"ב), משא"כ הוי (מושכי העון) — צרה. ויובן השייכות לעקב עפמשנית בפ"י המלות להצ"צ (ח"ב מס' דרך מצותיך) עה"ם אשרי יושבי ביתך (בענין הוי'), ובלקו"ת ראה ל, ד. וברשימות איכה ע' לא (בענין והי'). — בענין עקב ראה עץ חיים שער לח ס"ג. שער הפסוקים בראשית כו, ה. לא, יט. ובכ"מ.
- (°) חיי געשריען אויף די דאזיגע העלכע ציען אויף זיך די זינד מיט שחאָכע שטריק, — (דאס מיינט, זיי זייגען עובר אויף אַזעלכע זאַכען, האס זיי ווערען ביי זיי באַטראַכט חיי גרינגע עבירות, קלייניגקייטען) — ער טרעט אויף זיי מיט זיינן פּיאַטע ניט. געבענדיג אַכט, און נאָכהער ווערען די עברות שטאַרק חיי די גראַבע שטריק האס מען בינדט א האַגען און עס זייגען זיך מתגבר די זינד, און זיי טוען איהם אַראַפּפיהרען אויף דער העלט און אויף יענער העלט.

ליקוט דיני ומנהגי תפילין

1. מתחילין להניח תפילין שני חדשים קודם הבר מצוה, בתחילה בלא ברכה וכעבור איזה שבועות בברכה. (ספר המנהגים עמ' 4)

2. "בהנוגע להתחלת הנחת תפילין שלא כתוב בדיוק כמה זמן יניחם בלא ברכה, ...יש לומר כפשוטו, שהוא עד שיתרגל הדיק היטב לדייק בהנחתן שתהי' מתאימה למצותה, שבלא"ה ה"ז ברכה לבטלה, וכיון שלא הכל שוין בזה, לכן לא הוקבע בדיוק זמן ההנחה בלא ברכה". (אג"ק חי"ד עמ' ס"ג)

3. "שמתחילין להניח תפילין דר"ת באותו זמן שמתחילין להניח תפילין דרש"י (כולל גם בנוגע לזמן ההכנה שלפני בר-מצוה)". (ספר השיחות תשמ"ט עמוד 632 הערה 114)

4. למי שהוא ממוצא חסידי חב"ד, דבר פשוט הוא שפרשיות התפילין שלו יכתבו דוקא באופן שתקן והורה רבנו הזקן, כי הרי כלל ופסק דין הוא, דבאתרי' (השייכים) דרב נהוג כרב. (אג"ק חט"ו עמ' שט"ז)

5. צריכים להשתדל שפעם הראשונה אשר הבר מצוה עולה לתורה, תהי' זה בהקריאה דב' וה' ומנחת ש"ק. (ספר המנהגים עמ' 74)

6. "מניחים תש"י ותש"ר דרש"י קודם אמירת פרק איזהו, ומתפללים בהם עד אחרי אך צדיקים גו" (היום יום י"ט מנ"א)

7. בענין פתיחת הקשר בתפילין של יד, כדי לקשור אותן עוה"פ מחדש בכל יום בשעת ההנחה, שמעתי מהרב י"מ גורארי' שי' בשם כ"ק אדמו"ר מה"מ, שאין בזה ענין, ובהיותה דבר שאין בו צורך, ה"ה הפסק בין הברכה להנחה, ומובן שאין לעשותה. שמעתי ממנו ג"כ, בשם הרב י"ל גרונר שי',

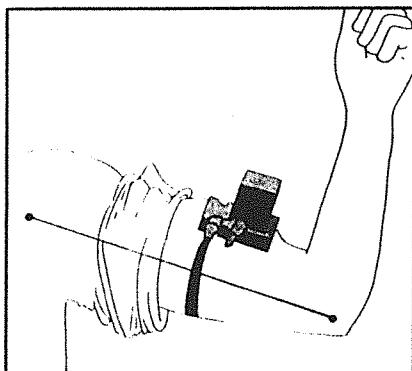
Laws and Customs of Tefillin

- 1-2. The Bar-mitzvah boy should begin putting on Tefillin 2 months before his thirteenth birthday, at first without a blessing, and as soon as he is proficient, with a blessing.
3. Rabeinu Tam's tefillin should be started at the same time as Rashi's tefillin.
4. One should obtain parshios for his tefillin that were written in the Alter Rebbe's k'sav, especially if he is a Chosid of Chabad.
5. The first aliya to the Torah should be on Monday, Thursday or Shabbos by Mincha.
6. Tefillin should be put on before "aizehu mekoman", and left on until after "ach tzadikim".
7. The slip-knot of the shel-yad tefillin should be left closed, so as not to cause a delay between the blessing and the tying.

ליקוט דיני ומנהגי תפילין

שראה שכ"ק אדמו"ר מה"מ פתח את הקשר תיכף לפני ההנחה, וחזר וקשרו אח"כ בשעת ההנחה (אחר הברכה). ואולי התיר הקשר רק מעט שיהא יותר נוח להשים אותו על היד. (וראה האריכות בענין זה בקובץ אהלי תורה ש"פ משפטים שנה זו, גליון כ (ל"ז)).

8. בשו"ע אדה"ז סכ"ה סעיף כ"ז כתוב, "...ולחתחילה טוב לנהוג שתהא ההנחה על הקיבורת מיושב והברכה והקשירה על הקיבורת יהיה מעומד". וברשימות כ"ק אדמו"ר מה"מ שיל"ו מפסח תרצ"ה כתוב, "...אבל הנחת התפילין של יד - בישיבה, היינו ברכה והידוק הקשר - בעמידה, אח"כ בישיבה". ובספר המנהגים כתוב, "יש נוהגין להניח תפילה של יד מיושב מטעם שנתבאר בזהר ומברכין ג"כ מיושב".

9. התפילין של יד צריך להיות מונח בגובה הבשר של הקיבורת, נטוי קצת לצד הגוף שתהא כנגד הלב, אבל לא למעלה מחצי הפרק שבין המרפק לכתף, וגם לא בתחתיתו ממש למטה מהקיבורת. (שו"ע אדה"ז סי' כ"ז סעיף ב')

10. "יניח את של ראש בגובה הראש ויזהר שיהא באמצע רוחב הראש ממש... ובתפילין דרש"י שהפרשיות כסדרן אין בין ימין לשמאל אלא משהוא דהיינו החריץ שבין 'והיה כי יביאך' ל'שמע' על כן צריך ליזהר בזה מאד",

11. "וגם צריך להשגיח ולראות בחריצין שבין הבתים אם נדבקו מעט בדבק בשגגת הסופר יזהר להפרידם בנחת בראש סכין דקה וחדה שיהיו נפרדים בין בית לבית עד למטה ממש, ולכן מעבירין גיד התפירה בין בית לבית למטה ממש בכדי להבדיל בטוב ושלא יתדבקו... " (אדה"ז בסידור)

ליקוט דיני ומנהגי תפילין

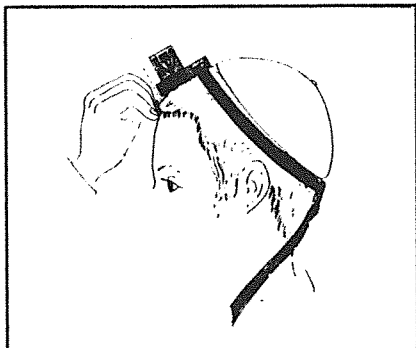
8. In Shulchan Aruch, in the Rebbe's Reshimos and in Sefer Haminhogim there are differing customs as to whether the placing of the Yad tefillin on the hand, the reciting of the blessing, and the tying of the retzuah should be done sitting down or standing up. One should consult his Rov to determine the proper way.

9. The Yad tefillin must be placed on the high part of the muscle, tilted slightly towards the heart, but not higher than the halfway point between the shoulder and the elbow, and not lower than the muscle. If, when the arm is bent at a right angle, the tefillin touches the forearm, then the tefillin are laying too low.

10. The head tefillin must be carefully centered on the head, especially Rashi tefillin, so that the parshia of "v'haya ki" (within the tefillin) is on one side, and the parshia of "sh'ma yisroel" is on the other.

11. The 4 parts of the Bayis Shel Rosh must not be glued together, and must be separate until the very base of the tefillin.

ליקוט דיני ומנהגי תפילין

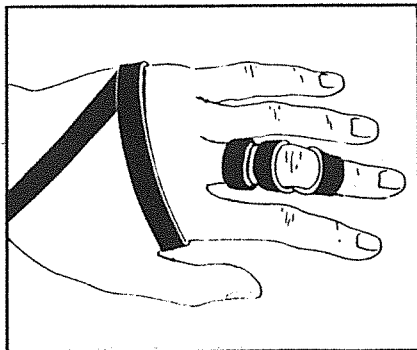

12. בתפילין של ראש צריך לזהר מאד שיהא כל רוחב קצה התחתון של התיתורה מונח על מקום שעקרי השערות צומחות, וקצה העליון של התפילין לא יהא מונח למעלה ממקום שמוחו של תינוק רופס. (שו"ע אדה"ז סכ"ז סע' י"ד)

13. מקום הנחת הקשר בתפילין של ראש - באמצע אחורי הראש: חלק העליון של הקשר יהא מונח בסוף הגולגולת למעלה מהגומא שבגובה העורף, וחלק התחתון מהקשר בתוך הגומא. (קובץ ליקוטי דינים, קה"ת תשי"א)

14. בתפילין דרש"י אסור להפסיק בין הנחת תפילין של יד לשל ראש, ואפילו לקרוץ בעיניו ולרמוז באצבעותיו אסור, ולדבר שבקדושה, היינו לדברים שמפסיקים בברכת קריאת שמע כמו אמן וברכו, מותר וחייב להפסיק ולענות עם הצבור, ואז צריך לברך "על מצות תפילין" לפני הנחת השל ראש. (אדה"ז בסידורו, קצות השלחן סי' ח' סע' ט', אג"ק ח"ד עמ' קמ"ז)

15. ואחר שהניח תפילין של ראש מותר להפסיק, ומכל מקום נכון שלא להפסיק בשיחת חולין עד גמר כל ההנחה דהיינו אחר שיכרוך הג' כריכות על האצבע ויקשור". (קצות השולחן סי' ח' סע' י"א)

16. צריך לדייק בהשלש כריכות שעושין על אצבע האמצעי של היד, שיהיו נפרדים זה מזה, שהכריכה השלישית לא יהא מונח על הכריכה הראשונה. (ספר המנהגים עמ' 4)

ליקוט דיני ומנהגי תפילין

12. One must be very careful that the head tefillin should be completely above the hairline, even the side edges of the "titurah" (the wider base of the tefillin). The back edge of the tefillin should not be further back than the spot that, in babies, is soft and indented.

13. The proper placement for the knot of the head tefillin is in the center of the back of the head at the edge of the skull bone, the top part of the knot laying on the bone, and the bottom part on the groove of the neck.

14. One may not talk or even motion with his hands or eyes between putting on the hand and head tefillin. However, for those things that one may answer while in middle of "birchos kriyas shma", one may (and must) answer here too, and then make a second blessing - "al mitzvos tefillin" - before putting on the head tefillin.

15. Although one may talk once the head tefillin has been properly placed, it is proper not to make a "hefsek" until after the three turns have been made on the middle finger, and the end of the retzua bound securely on the palm.

16. One should be careful that the three turns on the middle finger do not overlap, especially the first and third turns which are on the same part of the finger.

ליקוט דיני ומנהגי תפילין

17. רצועות של תפילין, אף שהן רק תשמישי קדושה ולא גוף הקדושה, מכל מקום צריכים להיות נזהר שלא לעשות להן דברים שיש בהם משום בזוי מצוה. (שו"ע אדה"ז סי' מ"ב סע' ו). - על פי זה לכאורה יש להזהר שהרצועות לא יהיו נגררות על הרצפה (כמו שקורה הרבה פעמים כשכורכים אותן או מסירים אותן מהשיידלעך).

18. "ובמ"ש אודות לשום תיק התפילין של יד על התפילין כל משך זמן התפילה בכדי לשמור הפינות. - הנה כן אני נוהג, ומובן שנחתך בהתיק החלק שכנגד היר"ד, בכדי שלא יזח היר"ד מהבית, מתאים לדברי הזהר הק'..." (אג"ק חי"ב עמ' תל"ג)

19. נחוץ מאוד הטבילה במקוה (טבילת עזרא), בתור הכנה להנחת תפילין דר"ת, וכ"ק אדמו"ר מה"מ הי' מתנה ככה להרבה אנשים ששאלו אצלו רשות להניח תפילין דר"ת (לפני שהנהיג כ"ק אדמו"ר מה"מ שכולם מניחים בלי לשאול).

20. "כדאי ונכון להניח תפילין דר"ת תיכף אחרי התפילה שאז מקושר לברכת תפילין דרש"י (שאינו דומה הפסק תפילה להפסק עניני חול)... באם אי אפשר - יכול להניחם כל היום." (לקו"ש חכ"א עמ' 358)

21. בתפילין דר"ת אסור להפסיק בין הנחת של יד לשל ראש, אבל לדבר שבקדושה מותר, כמו שמפסיקים בפסוקי דזמרא. (שו"ע אדה"ז סי' כ"ה סע' כ"ב, קצות השלחן סי' ח' סע' כ"ב, ובבדי השלחן שם)

22. שיעור רוחב רצועה של תפילין - 1 סנטימטר (4/10 אינטש), ובשעת הדחק, יש להכשיר 9 מילימטר. (שיעורי תורה להרא"ח נאה)

23. "הלכה למשה מסיני שיהיו הרצועות שחורות מבחוץ... אבל הבתים אין צריך להיות שחורות אלא משום נוי מצוה ולא מהלכה למשה מסיני".

ליקוט דיני ומנהגי תפילין

17. Retzuos are considered “tashmishei kedusha” and may not be shamed, such as allowing them to drag on the floor while putting them on or wrapping them up.

18. A cover should be placed on the hand tefillin while praying, to protect the corners from rubbing and wearing out. A notch in the cover must be made to allow the “yud” to touch the bayis.

19. Dipping in the mikveh is particularly important as a preparation for putting on Rabeinu Tam’s tefillin.

20. It is proper to put on Rabeinu Tam’s tefillin immediately after Rashi’s tefillin, without a separation, because then the blessing on the Rashi tefillin is connected with the Rabeinu Tam’s tefillin as well. When this is not possible, one may put on R”T tefillin any time during the day.

21. One may not make a “hefsek” between putting on the hand and head tefillin of Rabeinu Tam. However, one may be “mafsik” for those things that one may answer while in middle of “pesukei d’zimrah”.

22. The minimum width of the retzua is 1 centimeter (4/10 inch). In case of an emergency, one may use a retzua of 9 millimeters.

23. Retzuos must be completely black, “halacha l’moshe misinai”, to be kosher (as opposed to batim,

ליקוט דיני ומנהגי תפילין

24. "וכיון שרצועות שחורות הלכה למשה מסיני, צריך שישחידן ישראל לשמן.." "

25. "ויש להסתפק בכל מקום שצריך לשמה אם די במחשבה שיחשוב בלבו שעושה דבר זה לשם מה שצריך לעשותו... או אם צריך להוציא כן בשפתיו ולא די במחשבה לבד, וספק של תורה להחמיר..." (שו"ע אדה"ז סי' ל"ג סע' ד' וה', סי' ל"ב סע' ל"א)

26. צריכים מאד להשגיח בשחרות הרצועות, ובפרט במקום הידוק הקשר של יד, שהרבה פעמים הצבע נגרד במקומות אלו, ויש בזה חשש של העדר קיום המצוה וברכות לבטלה, ר"ל.

27. "ועור הבתים... ויש אומרים שעור שליל הוא יותר הגון למצוה כי לא נעבדה בו עבירה... ויש מי שאומר שאחר עור שליל יותר הגון עור עוף ואח"כ עור החי' ואח"כ עור הבהמה הכשרה ואח"כ עור נבילה וטריפה" (שו"ע אדה"ז סי' ל"ב סע' נ"ו)

28. " ..נסיעה ארוכה עשה הרבי כדי להשיג שערות של עגל כדי לכורכן על פרשיות התפילין - דבר שהיה אז מצרך נדיר מאד !"

29. על הידור נוסף הקשור בתפילין שבגיננו נאלץ הרבי שליט"א לטרוח ניתן ללמוד מדברים שהם זכר לדבר - דברי הרבי שליט"א בשיחות חג הפסח תשמ"ח:
'מלפנים היה קשה להשיג תפילין מהודרות, והיה צורך בטרחה גדולה כדי להשיג בהמה שיש בה כל ההידורים, עור של שליל ' " . (ימי מלך עמ' 160)

ליקוט דיני ומנהגי תפילין

which must be black to beautify the mitzvah, and are kosher even if white).

24. As such, they must be painted black by an adult Jewish male, with the explicit intent for the sake of the holiness of tefillin (“lishmoh”).

25. It is not enough to just have this intent in mind, but rather it must be said verbally “I’shem kdushas tefillin” or the equivalent.

26. One must be careful that the paint of the retzuos do not rub off, especially near the knot of the yad tefillin where this is very common, and if it does, to immediately have it repainted. If this is not done, it may be that the mitzvah was not fulfilled and blessings were made in vain, ch”v.

27. The most preferred type of tefillin are those made from the skin of a “shlil” - an unborn calf. After that (in descending order of preference) is the skin of a kosher bird, non domestic animal (“chaya”), sheched domestic animal, and non-sheched domestic animal.

28-29. It is told in the sefer “Ymai Melech” that the Rebbe Melech Hamoshiach went to great lengths to obtain the hair of an “aigel” - young calf - to use in the wrapping of his tefillin parshios, and to get the skin of a “shlil” as well.

אלטײן - פּאָפּט

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.

HYacinth 3-9250

מונחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

ב"ה, ד' אר"ש חשכ"ז
ברוקלין

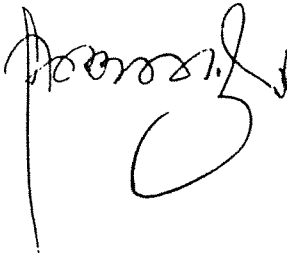
האברך יוסף יצחק שי'.

שלום וברכה!

במענה על חודעתו ע"ד הכנסו לגיל

מצות,

הנה יה"ר מהשי"ח אשר מבן שלש
עשרה למצות יגדל לבן חמש עשרה וכו'
כפסק חמשה (אבות פרק ה') ויוסף חמדה
ושקידה בלימודו בתורה בתורה הנגלה וכן
בתורת החסידות ויהדר בקיום מצות.
והשי"ח יצליחן לחיות חסיד ירא שמים
ולמדן.

בברכה

By the Grace of G-d
29th of Shevat, 5717
Brooklyn, N.Y.

Sholom uBrocho:

I was pleased to receive your letter of the 23rd of Shevat, in which you write that your thirteenth birthday (Bar Mitzvah) was on the 22nd of Shevat.

I trust that your teachers, especially Rabbi I. Altein in whose class you are, have explained to you the great importance and significance of becoming Bar Mitzvah, and of being henceforth a fully responsible Jew, and that you are determined to observe and fulfill all the Mitzvoth.

Since you write that you are going to read the entire Sedrah Terumah this coming Shabbos, you have surely repeated many times, in the course of your preparation, the very significant words v'osu li mikdosh v'shochanti b'soichom ("Let them make unto Me a sanctuary that I may dwell among them"). Our Sages say in this connection, that the emphasis is on them, that is to say, that G-d wants to dwell in the midst of every Jew. In other words, every Jew is a sanctuary for G-d, and just as the Sanctuary (Beth-Hamikdosh) had to be pure and holy, so must every Jew be pure and holy so that G-d will find a proper place in his heart. And, as you know, in order that a Jew be a true "sanctuary" for G-d, he must follow in the path of the holy Torah and observe the holy Mitzvoth. This is not difficult to do when there is the will and determination to do it, and G-d helps and makes it even easier and sends His blessings for success in every way.

Those teenagers on your street about whom you write that they think you could get a better education in a public high school, are obviously wrong. For the best education a Jewish boy can get is in a Yeshivah, the kind of education that helps the boy to become a "sanctuary" for G-d, and it is through this kind of a Torah-and-Mitzvoth-education that real happiness is assured for him.

I hope to hear good news from you in connection with the above,

With blessing,

By

לפננו צילום השיניין מהתפילין המיוחס לאדמו"ר הזקן, שנמצא
בספריית אגודת חסידי חב"ד, ותודתי נתונה להרב ש"ב שי' לוינ,
שאפשר לי להדפיסו.

הצילום של השיניין הוא בגודל המקורי, והמסגרת מראה את
גודל הבית של ראש.

